

8, 14. CAT. Br. 14, 9, 4, 18. (oxyl.) = BRH. ĀR. UP. 6, 4, 19. M. 3, 86. Tochter des Angiras und der Smṛti VP. 83. Nach der Ansicht der Litur-
ger (याज्ञिकाः) ist Anumati der Mond einen Tag vor dem Vollmond
Nir. 11, 29. Ait. Br. 7, 11 (Einschiebung). अनुमतिराकासिनीवालीकुङ्कु-
भ्यश्चरवः KĀTJ. ÇR. 18, 6, 21. SHADY. Br. 5, 6. in Ind. St. I, 39. AK. 1, 1,
3, 8. TRIK. 3, 3, 145. H. 150. an. 4, 98. MED. t. 183. VP. 225.

अनुमध्यर्ष (1. अनु + मध्यम) adj. = अनुगतो मध्यमम् P. 6, 2, 189, Sch.
अनुमनन (von मन् mit अनु) m. 1) das Zustimmung Nir. 11, 29. — 2)
eigener Wille, Unabhängigkeit TRIK. 3, 2, 27.

अनुमत्तार (nom. ag. von मन् mit अनु) der Etwas gutheißt, in Etwas
einwilligt M. 5, 51. BHAG. 13, 22.

अनुमत्तण (von मत्तय् mit अनु) n. das Hersagen eines Spruches (zu
einer Handlung) KAUC. 60. 63. SĀJ. zu Ait. Br. 2, 21. प्रयाजानुमत्तण KĀTJ.
ÇR. 3, 3, 2. अनुयाजानु^० 5, 14. 25, 4, 11.

अनुमरण (von मृत् mit अनु) n. das Nachsterben, das im-Tode-Folgen:
तन्मरणे ऽनुमरणमेष मे दृढनिश्चयः Hit. III, 28. namentlich von der Selbst-
verbrennung der Wittwe: भर्तृनुमरणं काले याः कुर्वन्ति तथाविधाः । का-
मात्क्रोधाद्दयान्मोहात्सर्वाः पूता भवन्ति ताः ॥ MBh. Im BRAHMA-P. heisst
es: देशात्तरमृते पत्या साध्वी तत्पाङ्कवादयम् । निधयोरेसि संश्रुद्धा प्रवि-
शेज्जातवेदसम् ॥ Eine Frau aus der Priesterkaste darf nach einer Smṛti
(पृथक्कितिं समारूह्य न विप्रा गतुमर्हति) den Scheiterhaufen nicht be-
steigen. ÇKDr. Gegen die Wittwenverbrennung wird polemisiert KĀ-
DAMB. I, 157, 3. fgg.

अनुमरु (1. अनु + मरु) m. pl. N. pr. einer Gegend: मन्त्रशानुमन्त्रेश्वैव R.
4, 43, 19.

अनुमर्शम् (von मर्श् mit अनु) adv. = अनुमृश्यानुमृश्या KĀTJ. ÇR. 25,
10, 2.

अनुमा (von मा mit अनु) f. Schluss, Folgerung TRIK. 3, 2, 11.

अनुमाद्य (von मद् mit अनु) adj. dem man zuzubeln, zuzuauchen muss
RV. 1, 115, 3. 7, 6, 1. 9, 24, 6. 76, 1. 107, 11. AV. 14, 1, 47.

अनुमान (von मा mit अनु) n. Schluss, Schlussfolgerung; Anzeichen,
insofern auf dasselbe ein Schluss gegründet wird, = अनुमा TRIK. 3, 2,
11. यथा नयत्यस्यैवार्थमस्य मृगयुः पद्म् । न्येतथानुमानेन धर्मस्य नृपतिः
पद्म् ॥ M. 8, 44. अनुमानेन ज्ञानामि मैथिली सा न संशयः R. 4, 5, 7. लक्ष-
णैरनुमानतः । प्रतिभातश्च पश्यन्ति सर्वे प्रज्ञावतो धियः ॥ KATHĀS. 5, 96.
प्रत्यक्षं चानुमानं च शास्त्रं च विविधागमम् । त्रयं सुविदितं कार्यं धर्मशुद्धि-
मभीप्सता ॥ M. 12, 105. ऐतिह्यमनुमानं च प्रत्यक्षमपि चागमम् ॥ ये हि स-
म्यक्परीक्षते कुतस्तेषामनुमानं च । R. 5, 87, 23. 24. दृष्टमनुमानमाप्तवचनं च
सर्वप्रमाणमिद्वत्वात् । त्रिविधं प्रमाणमिष्टम् SĀMĀHJAK. 4. 5. 6. अनुमानादरः
साक्षी साक्षिभ्यां लिखितं गुरु ein Zeuge ist besser als ein Schluss nach
Indicien, ein geschriebenes Document gewichtiger als Zeugen NĀRADA
im VJAVAHĀRAT. 38, 15. Häufig der pl.: अदृष्टपूर्वा हि मया वैदेही जनका-
त्मना । शङ्कितैरनुमानैश्च मया ज्ञेया भविष्यति ॥ R. 5, 12, 4. सा त्वमेवं सुवि-
स्पष्टैरनुमानैः सुवाचकैः । न कृतौ विद्वि काकुत्स्थौ 6, 23, 32. अनुमानैः क-
पिश्रेष्ठ भूयो मे वक्तुमर्हसि । यथा (woraus ich ersähe, dass) रामस्य दूत-
स्त्वम् 5, 31, 44. Am Ende eines comp.: स्मृतमानुमानाज्ञानामि मग्ने त्वां शो-
कासागरे indem ich nach mir schliesse R. 4, 9, 34. सितच्छायाणुमानेन —
पद्मासपत्रेण mit einem Lotus-Schirm, der nur aus dem hellen Glanze

gefolgt werden konnte RAGH. (ed. Calc.) 4, 5. Verz. d. B. H. No. 667.
671. — 2) Analogie, Gemässheit: मर्त्यमिति यदुःखं पुरुषस्योपजायते ।
शक्यस्तेनानुमानेन परो ऽपि परिर्क्षितुम् ॥ Hit. I, 61. तथुक्तं तावदात्मा-
नुमानेन (wie er selbst) वर्तितुम् Vikr. 63, 13.

अनुमानप्रकाश (अनुमान + प्रकाश) m. Titel eines dem Rukidatta zu-
geschriebenen philos. Werkes Verz. d. B. H. No. 678.

अनुमानमणिदीधिति (अनुमान, मणि, दीधिति) f. Titel eines philos.
Werkes Verz. d. B. H. No. 630 — 677.

अनुमानोक्ति (अनुमान + उक्ति) f. Schlussfolgerung HALĀJ. im ÇKDr.

अनुमार्दव (1. अनु + मार्दव) n. Mitleid: कृतप्रवीरस्य रणे तु रत्नसः क-
थेचिदासादयते ऽनुमार्दवम् R. 5, 37, 31.

अनुमाष (1. अनु + माष) gaṇa परिमुखादि.

अनुमास (1. अनु + मास) m. der nachfolgende Monat: मासानुमासिक
adj. was allmonatlich geschieht M. 3, 122.

अनुमिति (von मा mit अनु) f. Schlussfolgerung BAṢṢUP. 51. Verz. d. B.
H. No. 630. 634. 664. 667.

अनुमितिल nom. abstr. von अनुमिति Verz. d. B. H. No. 704.

अनुमेय (von मा mit अनु) adj. zu erschliessen: फलानुमेयोः प्रारम्भाः
RAGH. 1, 20. P. 6, 3, 80, Sch. MADHUS. in Ind. St. I, 13, 20.

अनुश्लोक s. श्लोक.

अनुश्लोचा (von श्लुच् mit अनु) f. N. pr. einer Apsaras HARIV. 12475. —
Vgl. प्रश्लोचा.

अनुयन्तु (1. अनु + यन्तु) adv. dem Spruche gemäss KĀTJ. ÇR. 17, 3, 25.

अनुयव (1. अनु + यव) gaṇa परिमुखादि.

अनुया (von या mit अनु) adj. nachfolgend VS. 15, 6.

अनुयाग (von यन् mit अनु) m. P. 7, 3, 62, Sch.

अनुयाज (von यन् mit अनु) m. Nachpfer P. 7, 3, 62. प्रयाजान्मे अनुया-
जांश्च केवलानूर्ध्वत् कृषिषो दत्त भृगम् RV. 10, 51, 8. 9. नराशंसो नो ऽवतु
प्रयाजे शं नो अस्त्वनुयाजा कृषेषु 182, 2. CAT. Br. 1, 3, 9. 8, 2, 1. 7. 3, 27.
5, 1, 3, 13. 5, 4, 33. u. s. w. प्रयाजानुयाजान् 1, 8, 1, 9. प्रयाजवदनुयाजं कर्तव्यं
प्रायणीयमित्याहुर्हीनिमिव वा एतदीदृशितमिव पत्प्रायणीयस्यानुयाजा इति
Ait. Br. 1, 11. 2, 18. KĀTJ. ÇR. 2, 7, 13. 30. 3, 1, 11. 2, 24. 3, 5, 5, 8, 38. 6,
4, 9. 9. 10. u. s. w. अनुयाजप्रसव Erlaubniss zum N. 2, 2, 2. अनुयाजप्रेष die
zum N. gehörigen Sprüche 19, 6, 10. 7, 8. अनुयाजानुमत्तण das Recitiren der-
selben 3, 5, 14. अनुयाजार्य zum N. gehörig, dabei verwendet 5, 4, 27. अनु-
याज adj. 6, 10, 23. In den TAITTIĀJA-Büchern wird अनुयाज geschrie-
ben nach SĀJ. zu Ait. Br. 1, 11.

अनुयाजवत् (von अनुयाज) adj. von Nachpfern begleitet Ait. Br. 1, 11.

अनुयातर (von या mit अनु) m. Begleiter: भरतस्यानुयातारः R. 2, 91, 59.

अनुयातव्य part. fut. pass. von या mit अनु folgen: रविरध्यानुयातव्यो या-
वदस्तमद्योदयम् R. 4, 60, 8.

अनुयात्र (wie eben) n. und अनुयात्रा f. Geleit, Gefolge: त्यक्तभोगस्य मे
राजन्वने वन्येन जीवतः । किं कार्यमनुयात्रेण R. 2, 37, 2. अनुयात्रं तु रामस्य
करिष्ये ich werde R. das Geleit geben 4, 36, 10. व्यादिदेशानुयात्रम् SĀV.
1, 34. यस्यानुयात्रा (DRAUP. 2, 10: ०त्रा) धनिनः प्रयाति सौवीरका द्वादश
राजपुत्राः MBh. 3, 15596. अनुयात्रा प्रयोजननेयामित्यनुयात्रिकाः Sch. zu
ÇĀK. 18, 22. राघवस्यानुयात्राथम् R. 2, 36, 2. 5, 31, 22. सानुयात्र adj. 1, 17,
13. 6, 33, 2. दत्तानुयात्र begleitet von (instr.) Vid. 129.